

Pioneras: Solo querían jugar

Direcció: Marta Díaz de Lope Díaz **Guió:** Marta Díaz de Lope Díaz, Zebina Guerra
Països: Espanya, Portugal **Durada:** 106 min **Any:** 2026 **Gènere:** Drama esportiu
Interpretació: Daniel Ibáñez, Aixa Villagrán, Sofía de Iznájar, Bruna Lucadamo... **Música:** Pedro Marques **Fotografia:** Maria Codina **Distribuïdora:** Filmax **Estrena a Espanya:** 12/06/2026
No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en espanyol

SINOPSI

A l'Espanya de principis dels anys 70, amb el franquisme encara profundament arrelat, un grup de joveñíssimes i menyspreades cracs de la pilota i un somiador promotor esportiu uneixen forces per trencar barreres i iniciar el que serà la història del futbol femení al nostre país. (Filmax)

CRÍTICA

Directe als inicis del futbol femení: 'Pioneras' posa a rodar la pilota al Festival de Màlaga

Marta Díaz de Lope Díaz proposa un viatge als 70 per reconstruir la creació de la primera selecció espanyola femenina de futbol.

El **futbol femení** ha avançat molt al nostre país en els darrers anys, tant en nombre de jugadores professionals, clubs i estructures com en suport social i institucional. Queda molt per fer, però aquest avenç ja s'ha materialitzat fins i tot a la gespa amb **el primer Mundial femení que va guanyar Espanya el 2023**. Per arribar fins aquí s'ha hagut de fer un camí llarg que va començar amb moltes dificultats a principis dels anys setanta. A aquesta època ens transporta **Pioneras, solo querían jugar** per explicar la història de la primera selecció espanyola de futbol femení.

El tercer llargmetratge de **Marta Díaz de Lope Díaz** (*Mi querida cofradía*), presentat a la Secció Oficial del Festival de Màlaga, retrata els orígens d'una gesta inimaginable als darrers anys del franquisme: **un partit de futbol de dones**. En aquells anys, l'esport rei no tenia espai per a les noies, ni tampoc no estava ben vist que juguessin amb la pilota al carrer o a les escoles. Tot i que faltava poc per al final de la dictadura, encara quedava molt per canviar a la societat espanyola. La directora de Ronda utilitza aquest context per recrear com un grup de dones va passar de jugar al fang a poder representar Espanya en un partit davant de Portugal.

La pel·lícula, per tant, **està basada en fets reals**, encara que es pren les seves llicències per explicar el que va passar i construir una història una mica diferent. Tan important és veure les noies enfrontar-se a les adversitats i jugar malgrat el menyspreu de la majoria, o el seu promotor esportiu (**Daniel Ibáñez**) lluitar per oficialitzar l'equip, com conèixer les històries personals de les jugadores i com el seu amor pel futbol i la seva decisió de nedar a contracorrent afecta les seves vides.

En aquest context tan advers per a elles, **l'humor apareix com a necessitat i articulació** de la història, com a bossa d'oxigen per continuar jugant malgrat el rebuig de la societat i fins i tot dels seus familiars. És imprescindible també perquè l'amistat d'un grup de noies incompreses per la resta es pugui mantenir unit.

Resulta molt interessant com **Pioneras** retrata també les diferències que hi ha dins d'un vestidor, entre totes elles però en particular entre la Belén (**Bruna Lucadamo**), la líder de l'equip, i la Nati (**Sofia de Iznájar**), l'estrella amb talent innat. Aquestes rivalitats tenen lloc des del futbol més amateur fins a l'elit professional, i la pel·lícula ho reflecteix de manera oportuna en lloc de mostrar un grup idíl·lic i unit davant de l'adversitat en tot moment.

El masclisme que pateixen les protagonistes d'aquesta història s'estén a tots els àmbits. En aquest sentit també cal destacar l'Edelmira (**Aixa Villagrán**), una periodista esportiva que ha de signar sota un pseudònim perquè ningú descobreixi que una dona escriu sobre futbol. La seva història també resulta interessant, en una mena de camí paral·lel que recorre mentre contempla els avenços de l'equip femení.

Tot i això, la pel·lícula deixa una sensació que **les jugades més importants no acaben amb rematada a porteria**. Tot i que interessant i emotiva, el guió no acaba d'assolir un clímax concret i algunes trames es resolen de manera precipitada o queden en l'aire. Si bé el fort de **Pioneras** pot ser la direcció de les seves escenes de partit i entrenament, el seu punt feble pot ser aquesta manca de finalització.

Andrés Salas - 20minutos.es